

UMOWA
między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej
a
Rządem Republiki Kazachstanu
o międzynarodowych przewozach drogowych

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Kazachstanu, zwane dalej Umawiającymi się Stronami, kierując się dążeniem do rozwoju przewozów drogowych osób i ładunków między obu Państwami oraz w tranzycie przez ich terytoria uzgodniły, co następuje:

Zakres stosowania

Artykuł 1

1. Postanowienia niniejszej Umowy mają zastosowanie do międzynarodowych przewozów osób i ładunków między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Kazachstanu, w tranzycie przez ich terytoria a także do krajów trzecich i w odwrotnym kierunku, wykonywanych pojazdami zarejestrowanymi na terytorium Państwa jednej z Umawiających się Stron.
2. Przewoźnicy jednej Umawiającej się Strony nie są uprawnieni do wykonywania przewozów osób lub ładunków między dwoma miejscami położonymi na terytorium Państwa drugiej Umawiającej się Strony.

Wykonanie takich przewozów jest możliwe w przypadku uzyskania przez przewoźnika specjalnego zezwolenia właściwego organu drugiej Umawiającej się Strony.

3. Niniejsza Umowa nie narusza praw i obowiązków Umawiających się Stron, wynikających z zawartych przez nie międzynarodowych umów i porozumień.

Artykuł 2

Dla celów niniejszej Umowy:

1. Określenie "przewoźnik" oznacza osobę fizyczną lub prawną, zamieszkałą lub mającą swoją siedzibę na terytorium państwa jednej z Umawiających się Stron, która wykonuje międzynarodowe przewozy drogowe, zgodnie z obowiązującym ustawodawstwem tego państwa.
2. Określenie "pojazd" oznacza:
 - a) pojazd drogowy z napędem mechanicznym, który jest skonstruowany lub przystosowany do wykonywania przewozów drogowych osób i ładunków lub do ciągnięcia pojazdów przeznaczonych do tych przewozów;
 - b) zespół pojazdów złożony z pojazdu spełniającego warunki wymienione w punkcie „a” oraz z przyczepy lub naczepy;
 - c) pojazd drogowy z napędem mechanicznym, wyposażony w specjalne urządzenie zamontowane na stałe i stanowiące jego integralną część, które nie jest traktowane jako ładunek.
3. Określenie "autobus" oznacza pojazd przeznaczony konstrukcyjnie do przewozu więcej niż 9 osób (łącznie z kierowcą). Definicja odnosi się także do pojazdów, w których w wyniku przebudowy liczba miejsc uległa zmniejszeniu.

4. Określenie "regularny przewóz osób" oznacza przewóz osób autobusami kursującymi na określonych trasach według rozkładu jazdy i na podstawie taryf uprzednio ustalonych i ogłoszonych.
5. Określenie "przewóz wahadłowy" oznacza wielokrotny przewóz zorganizowanych grup podróżnych z tego samego miejsca odjazdu do tego samego miejsca przeznaczenia. Za miejsca odjazdu lub przeznaczenia należy rozumieć miejscowość odjazdu lub przeznaczenia jak też jej okolice. W czasie takiego przewozu, żadna osoba nie może być dodatkowo zabrana ani pozostawiona na trasie przejazdu. Pierwszy przejazd powrotny i ostatni przejazd "tam" odbywają się w stanie próżnym.
6. Określenie "przewóz nieregularny" oznacza przewóz inny niż określony w ustępach 4 i 5.

Przewozy osób

Artykuł 3

1. Regularne, wahadłowe i nieregularne przewozy osób autobusami wykonywane są na podstawie zezwoleń wydawanych przez właściwe organy Umawiających się Stron, z wyjątkiem przewozów określonych w artykule 4.
2. Zezwolenia na regularne przewozy osób wydawane są po wzajemnym uzgodnieniu przez właściwe organy Umawiających się Stron, na część przewozu wykonywaną na terytorium jej państwa.

Artykuł 4

1. Nieregularne przewozy osób autobusami, między obydwojma krajami albo tranzytem przez ich terytoria, wykonywane są bez zezwoleń w przypadkach gdy

grupa osób w tym samym składzie jest przewożona tym samym autobusem na całej trasie przejazdu:

- a) jeżeli przewóz rozpoczyna się i kończy na terytorium Umawiającej się Strony państwa rejestracji autobusu,
- b) jeżeli przewóz rozpoczyna się na terytorium Umawiającej się Strony państwa rejestracji autobusu i kończy na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony, pod warunkiem, że autobus opuści to terytorium w stanie próżnym.

2. Zezwolenia także nie wymaga:

- a) wjazd pustych autobusów w celu powrotnego przewozu przez tego samego przewoźnika grupy osób z miejsca znajdującego się na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony, do którego ta grupa była wcześniej przywieziona (w przypadku wymienionym w ustępie 1 litera „b”) do miejsca początkowego wyjazdu,
- b) zamiana niesprawnego autobusu na inny autobus.

3. Przy wykonywaniu przewozów przewidzianych w ustępie 1 i ustępie 2 litera „a”, kierowca autobusu obowiązany jest posiadać dokument, zawierający listę podróżnych według wzoru określonego w Protokole Wykonawczym do niniejszej Umowy.

Przewozy ładunków

Artykuł 5

1. Przewozy ładunków między terytoriami państw Umawiających się Stron, tranzytem przez ich terytoria, a także do krajów trzecich, wykonywane są na podstawie zezwoleń.

2. Na każdą jazdę i na każdy pojazd powinno być wydane osobne zezwolenie. Zezwolenie uprawnia do wykonania jednej jazdy tam i z powrotem. Przejazd pojazdu bez ładunku wymaga również zezwolenia.

3. Właściwe organy Umawiających się Stron przekazują sobie wzajemnie każdego roku uzgodnioną ilość zezwoleń.

4. Zezwolenia są ważne jeden rok kalendarzowy.

Artykuł 6

1. Nie wymagają zezwoleń przewozy:

- a) mienia przesiedleńczego,
- b) materiałów i przedmiotów, w tym dzieł sztuki, przeznaczonych na targi, wystawy, lub na imprezy o charakterze niehandlowym,
- c) środków transportowych, zwierząt, inwentarza i mienia sportowego przeznaczonego na imprezy sportowe,
- d) dekoracji i rekwizytów teatralnych, instrumentów muzycznych, sprzętu przeznaczonego do wykonywania zapisów radiofonicznych, zdjęć filmowych lub telewizyjnych oraz przedstawień cyrkowych,
- e) zwłok lub urn z prochami zmarłych,
- f) w celu udzielenia pomocy w czasie klęsk żywiołowych, awarii i katastrof,
- g) wykonywane pojazdami o ładowności do 3,5 t i masie całkowitej do 6,0 t.

2. Nie wymagają zezwoleń przejazdu pojazdów pomocy drogowej oraz pojazdów wjeżdżających w celu zamiany uszkodzonych pojazdów.

Artykuł 7

1. Przewozy pojazdami, których masa całkowita, nacisk na oś lub wymiary z ładunkiem lub bez ładunku przekraczają normy dopuszczone na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony, wymagają specjalnego zezwolenia wydanego przez organy tej Umawiającej się Strony.
2. Zezwolenie specjalne, o którym mowa w ustępie 1, może ograniczać przejazd pojazdu do określonej trasy, bądź nakładać inne obowiązki lub ograniczenia.
3. Każda Umawiająca się Strona zastrzega sobie prawo wymagania zezwoleń specjalnych na przewozy materiałów (ładunków) niebezpiecznych i odpadów, wykonywane przez przewoźników drugiej Umawiającej się Strony.

Postanowienia ogólne

Artykuł 8

Sposoby i warunki wydawania zezwoleń, o których mowa w artykule 3, 5 i 7 oraz i ich wykorzystywania określa Protokół Wykonawczy do niniejszej Umowy.

Artykuł 9

Przewozy osób i ładunków, wymienione w niniejszej Umowie, podlegają podatkom i opłatom według przepisów prawa obowiązującego na terytorium państwa każdej z Umawiających się Stron.

Artykuł 10

1. Wyposażenie oraz zapasy niezbędne do eksploatacji pojazdu, w tym materiały pędne w zbiorniku paliwa, wbudowanym fabrycznie na stałe do pojazdu z mechanicznym napędem oraz oleje i smary zwalnia się od cła, podatku i innych opłat, zgodnie z prawem drugiej Umawiającej się Strony.

2. Części zamienne, które są czasowo wwożone w celu naprawy pojazdu uszkodzonego lub który uległ awarii na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony, zwalnia się z opłat celnych, podatków i innych należności, o ile prawo państwa drugiej Umawiającej się Strony tak stanowi.

Niewykorzystane części zapasowe i części zapasowe wymienione winny być wywiezione z powrotem.

Artykuł 11

1. W celu wykonywania postanowień niniejszej Umowy i rozwiązywania pojawiających się spornych spraw właściwe organy Umawiających się Stron tworzą Komisję Mieszaną.

2. Posiedzenia Komisji Mieszanej odbywać się będą w zależności od potrzeb, na przemian na terytorium obu Państw.

3. Komisja Mieszana sporządzi Protokół Wykonawczy do niniejszej Umowy.

Artykuł 12

1. W przypadku naruszenia postanowień niniejszej Umowy przez przewoźnika jednej Umawiającej się Strony na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony, właściwe organy tej drugiej Umawiającej się Strony poinformują o tym

właściwe organy Umawiającej się Strony, na terytorium której pojazd jest zarejestrowany.

2. Właściwe organy Umawiającej się Strony, na terytorium której państwa naruszenie miało miejsce, mogą zwrócić się do właściwych organów drugiej Umawiającej się Strony o:

- a) ostrzeżenie przewoźnika, który dokonał naruszenia,
- b) zawieszenie czasowe, częściowe lub całkowite prawa przewoźnika do wykonywania przewozów na terytorium państwa Umawiającej się Strony, gdzie dokonano naruszenia.

3. Właściwe organy Umawiających się Stron, informują się wzajemnie o podjętych środkach przewidzianych w ustępie 2.

Artykuł 13

Przewoźnicy jednej z Umawiających się Stron, jak również załogi pojazdów podczas swojego pobytu na terytorium państwa drugiej Umawiającej się Strony obowiązane są przestrzegać przepisów prawnych obowiązujących na terytorium, dotyczących w szczególności przewozów i ruchu drogowego.

Postanowienia końcowe

Artykuł 14

Niniejsza Umowa może być zmieniona lub uzupełniona w drodze wymiany not dyplomatycznych.

Artykuł 15

1. Niniejsza Umowa podlega przyjęciu zgodnie z prawem każdej z Umawiających się Stron i wejdzie w życie po upływie 30 dni od dnia wymiany not dyplomatycznych, stwierdzających to przyjęcie.
2. Niniejsza Umowa jest zawarta na czas nieokreślony i zachowuje swoją ważność aż do upływu 6 miesięcy od dnia, w którym jedna z Umawiających się Stron zawiadomi w drodze notyfikacji drugą Umawiającą się Stronę o wypowiedzeniu Umowy.

Sporządzono w *Almaty*..... dnia *23 maja 1997* roku w dwóch oryginalnych egzemplarzach, każdy w językach polskim, kazachskim i rosyjskim, przy czym wszystkie teksty mają jednakową moc. W przypadku rozbieżności przy interpretacji postanowień niniejszej Umowy, tekst rosyjski będzie rozstrzygający.

Z upoważnienia Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia Rządu
Republiki Kazachstanu

PROTOKÓŁ WYKONAWCZY

do umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Kazachstanu o międzynarodowych przewozach drogowych.

W celu określenia zasad stosowania Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Kazachstanu o międzynarodowych przewozach drogowych, z dnia 23 maja 1997 roku (zwanej dalej Umową), przedstawiciele Ministerstwa Transportu i Gospodarki Morskiej Rzeczypospolitej Polskiej oraz Ministerstwa Transportu i Komunikacji Republiki Kazachstanu uczestniczący w polsko-kazachstańskiej Komisji Mieszanej ds. międzynarodowych przewozów drogowych, na podstawie artykułu 11, ustęp 3 tej umowy, uzgodnili, co następuje:

Artykuł 1

Właściwymi organami są:

ze strony polskiej - Ministerstwo Transportu i Gospodarki Morskiej Rzeczypospolitej Polskiej, Generalna Dyrekcja Dróg Publicznych (artykuł 7, ustęp 1 Umowy)

ze strony kazachstańskiej - Ministerstwo Transportu i Komunikacji Republiki Kazachstanu.

Artykuł 2

1. Zezwolenia na uruchomienie regularnej linii autobusowej, przewozów wahadłowych oraz wymagających zezwoleń nieregularnych przewozów osób są wydawane przez właściwy organ Rzeczypospolitej Polskiej albo Republiki Kazachstanu na podstawie pisemnego wniosku przedstawionego za pośrednictwem właściwego organu Rzeczypospolitej Polskiej lub Republiki Kazachstanu, na terytorium której znajduje się siedziba przewoźnika oraz zarejestrowane są jego środki transportu.
2. Właściwe organy, do których skierowano wnioski, zobowiązane są do informowania o podjętych decyzjach w terminie do:
 - 1) 90 dni od otrzymania wniosku o wydanie zezwolenia na uruchomienie regularnej linii autobusowej,
 - 2) 30 dni od otrzymania wniosku o wydanie zezwolenia na uruchomienie przewozów wahadłowych,
 - 3) 14 dni od otrzymania wniosku o wydanie zezwolenia na wykonanie nieregularnego przewozu osób.
3. Zezwolenia wydane stosownie do pkt.1 niniejszego artykułu mogą być wykorzystane tylko przez tego przewoźnika, któremu zostały przydzielone. Nie mogą być one przekazywane innym przewoźnikom, a w przypadku przewozów nieregularnych przewozów osób nie mogą być wykorzystywane przez inne pojazdy niż te, które zostały wskazane w zezwoleniu.
4. Przy wykonywaniu nieregularnych przewozów osób wykonywanych bez zezwoleń kierowca autobusu obowiązany jest posiadać dokument (formularzjazd).

Artykuł 5

Zmiany i uzupełnienia do niniejszego Protokołu Wykonawczego mogą być wnoszone przy pomocy protokołów dodatkowych po wzajemnym uzgodnieniu przez właściwe organy Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Kazachstanu i stanowić będą nieodłączną część niniejszego Protokołu Wykonawczego.

Artykuł 6

Niniejszy Protokół Wykonawczy wchodzi w życie z dniem wypełnienia przez Strony wewnętrznych procedur przewidzianych ustawodawstwem Państw właściwych organów. Niniejszy Protokół Wykonawczy zawarty jest na czas nieokreślony i przestaje obowiązywać jednocześnie z Umową.

Sporządzono w Astanie, dnia 30 marca 2001 roku w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, kazachskim i rosyjskim, przy czym wszystkie teksty mają jednakową moc.

W przypadku rozbieżności przy interpretacji postanowień niniejszego Protokołu Wykonawczego, tekst rosyjski będzie rozstrzygający.

Za Ministerstwo Transportu
i Gospodarki Morskiej
Rzeczypospolitej Polskiej

T. Michalski

Za Ministerstwo Transportu
i Komunikacji
Republiki Kazachstanu

K. Dżakupow